

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ και ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ- «ΤΩΝ ΑΓ. ΠΑΝΤΩΝ» (11-6-2017)

«ΝΕΦΟΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ»

Διαβάζουμε στην αγία Γραφή ότι ο προφήτης Ηλίας, κάποια στιγμή, νόμισε ότι δεν υπήρχε άλλος άνθρωπος στον κόσμο, εκτός από τον εαυτό του, που να πιστεύει στο Θεό και ν' αγωνίζεται για το άγιο θέλημά του. Βλέποντας τη γενική κατάπτωση και αποστασία των ανθρώπων του καιρού του απελπίστηκε, απογοητεύτηκε και γεμάτος παράπονο κραύγασε στο Θεό: **«Υπολέλειμμαί εγώ μονώτατος»** (Γ' Βασ. 19,10). Κύριε απέμεινα τελείως μόνος μου· κανένα άλλο δεν βλέπω να πιστεύει στο όνομά σου. Βέβαια ο προφήτης Ηλίας έπεσε έξω στις εκτιμήσεις του. Ο Θεός του απεκάλυψε ότι υπήρχαν 7.000 ακόμη πιστοί, που δεν «έκλιναν γόνυ τω Βάαλ».

Στην αρχή του 12ου κεφαλαίου της προς Εβραίους επιστολής επίσης ο απόστολος Παύλος γράφει: «Τοιγαρούν και ημείς, τσοσούτον έχοντες περικειμένον ημίν **νέφος μαρτύρων**, όγκον αποθέμενοι πάντα (τον όγκο δηλαδή των βιοτικών πραγμάτων και υποθέσεων που κουβαλάμε πάνω μας) και την ευπερίστατον αμαρτίαν, δι' υπομονής τρέχωμεν τον προκειμένον ημίν αγώνα, αφορώντες εις τον της πίστεως αρχηγόν και τελειωτήν Ιησούν...». Έχουμε δηλαδή, λέγει ο Παύλος, ένα νέφος μαρτύρων που μας περιτριγυρίζει, μας περιβάλλει και μας ενθαρρύνει συγχρόνως, να κάνουμε τον αγώνα μας, να ζήσουμε τις εντολές του Χριστού με υπομονή, έχοντας στο νου μας το πρόσωπο του Χριστού και τίποτα άλλο.

Ας αναλύσουμε λίγο την έννοια «νέφος».

Εμείς, όταν ακούσουμε νέφος, συνήθως το συνδέουμε με άσχημα και βλαβερά πράγματα για τον άνθρωπο. Λέμε το νέφος που δημιουργεί ομίχλη ή μια παρατεταμένη κατάσταση βροχής και υγρασίας και κάνει το κλίμα ανθυγιεινό, το νέφος της ατμοσφαιρικής ρυπάνσεως, το ραδιενεργό νέφος που σχηματίζεται όχι μόνο από τις βόμβες αλλά και από τα ατυχήματα που συμβαίνουν στα πυρηνικά εργοστάσια.

Πλην όμως στην αγία Γραφή το νέφος είναι σημείο θείας παρουσίας.

Έτσι, στην έξοδο των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο, η παρουσία του Θεού και η συνεχής προστασία και καθοδήγηση του εκδηλωνόταν με τη νεφέλη. Ένα σύννεφο δηλαδή που προπορευότανε λίγο για να δείχνει το δρόμο που έπρεπε να βαδίσουν και συγχρόνως τους σκέπαζε από το κάψιμο του ηλίου. Το βράδυ το σύννεφο αυτό γινότανε φωτεινό και τους φώτιζε. Επίσης, όταν κατέβαινε και στεκότανε, έπρεπε να σταματήσουν και, όταν σηκωνότανε και προχωρούσε, έπρεπε να προχωρήσουν.

Η νεφέλη αυτή κατά την υμνολογία της Εκκλησίας μας, εκτός από την παρουσία του Θεού, συμβολίζει και την Παναγία μας, η οποία είναι «νεφέλη ολόφωτος η τους πιστούς απαύστως επισκιάζουσα» όπως λέγει ο ποιητής του Ακάθιστου Ύμνου. Κι αυτή η γιορτή της Αγίας Σκέπης, που η Εκκλησία μας πανηγυρίζει το θαύμα που έγινε στην Παναγία των Βλαχερνών, που σε μια αγρυπνία κατέβηκε η Παναγία μας και παίρνοντας το μαντίλι της κεφαλής της, που φυλασσόταν στο ιερό, το άπλωσε πάνω από τους πιστούς, δείχνοντας τους συμβολικά μ' αυτή της την ενέργεια ότι τους σκεπάζει και προστατεύει, πάλι στη νεφέλη της Παλαιάς Διαθήκης μας οδηγεί και στον χαρακτηρισμό της Παναγίας μας ως νεφέλης φωτεινής.

Άλλες περιπτώσεις που η νεφέλη δηλώνει την παρουσία του Θεού.

Όταν εμφανίσθηκε ο Θεός στο Σινά εμφανίσθηκε μέσα σε «νεφέλη» (Εξ. 19,9).

Στη μεταμόρφωση του Χριστού το Άγιο Πνεύμα εμφανίσθηκε σαν «νεφέλη φωτεινή» (Ματθ. 17,6).

Και στην ανάληψη του ο Χριστός έφυγε στους ουρανούς πάνω σε νεφέλη (Πρξ. 1,9). Η νεφέλη λοιπόν είναι το όχημα του Θεού.

Και εμείς όταν έλθει η Β' Παρουσία «αρπαγησόμεθα εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις αέρα» (Α΄ Θεσ. 3,17). Δηλαδή η νεφέλη που είναι το όχημα του Θεού θα γίνει και όχημα δικό μας. Ο Θεός θα στείλει το αμάξι του να μας πάρει και να μας φέρει κοντά του.

Έτσι λοιπόν εκτός από τη νεφέλη που δηλώνει την παρουσία του Θεού, ή την προστασία της Παναγίας μας, έχουμε και το νέφος των αγίων, όπως μας αποκαλύπτει εδώ ο Παύλος, που όχι μόνο μας περιβάλλει και μας προστατεύει αλλά και μας εμπυχώνει και μας ενθαρρύνει, όπως προαναφέραμε, να συνεχίσουμε τον αγώνα μας.

Νέφος αγίων! Δηλαδή οι άγιοι είναι αναρίθμητοι, όπως και οι άγγελοι. «Πόσοι είναι οι άγγελοι;», ρωτά ο άγιος Δαμασκηνός, και απαντά ο ίδιος: «όσος και ο αριθμός τους» τον οποίο φυσικά δεν γνωρίζουμε. Δηλαδή αναρίθμητοι! Το ίδιο και οι άγιοι είναι αναρίθμητοι και συγκροτούν την παρεμβολή του Θεού, η οποία συνεχώς προστατεύει και υποστηρίζει τους χριστιανούς που βρίσκονται στον κόσμο.

Στο βιβλίο Δ΄ Βασιλειών της Παλαιάς Διαθήκης (6,8-23) παρουσιάζεται η εξής ενδιαφέρουσα ιστορία. Ο βασιλιάς της Συρίας προσπαθεί να θέσει υπό τον έλεγχο του το κράτος του Ισραήλ. Αλλά δυστυχώς γι' αυτόν, όλες οι ενέργειες του να νικήσει τους Ισραηλίτες με δόλο γνωστοποιούνται στον βασιλέα του Ισραήλ Ιωράμ από τον προφήτη Ελισαίο. Ο βασιλιάς της Συρίας, όταν το έμαθε αυτό, έστειλε κατά την νύχτα ιππικό και άρματα και ισχυρή δύναμη πεζικού στην πόλη Δωθαίμ, όπου έμενε ο Ελισαίος, για να τον συλλάβουν.

Όταν το πρωί σηκώθηκε ο υπηρέτης του Ελισαίου και είδε να είναι περικυκλωμένοι από παντού από ισχυρές δυνάμεις του συριακού στρατού είπε στον Ελισαίο: «Ω κύριε, τι θα κάνουμε τώρα;». Και ο Ελισαίος απάντησε: «Μη φοβάσαι, διότι αυτοί που είναι μαζί μας είναι περισσότεροι απ' αυτούς». Και συγχρόνως προσευχήθηκε ν' ανοίξει ο Θεός τα πνευματικά μάτια του υπηρέτη του. Και ο Κύριος εισάκουσε την προσευχή του Ελισαίου και ο υπηρέτης είδε με ανακούφιση αλλά και έκπληξη όλη την περιοχή γύρω από τον Ελισαίο να είναι κατειλημμένη από ιππικό και πύρινα άρματα.

Όταν επιτέθηκαν οι Σύριοι στρατιώτες, για να συλλάβουν τον Ελισαίο, ο Θεός τους κτύπησε με αορασία, όπως ζήτησε ο Ελισαίος στην προσευχή του, και έτσι ενώ είδαν τον Ελισαίο δεν κατάλαβαν ότι είναι αυτός· και εκείνος, αφού τους είπε ότι βρίσκονται σε λάθος περιοχή, τους οδήγησε στη Σαμάρεια, όπου ήταν ο βασιλιάς Ιωράμ, όπου και συνελήφθησαν από τους Ισραηλίτες. Ο Ελισαίος δεν άφησε τον βασιλιά να τους σκοτώσει, αλλά είπε να τους παραθέσουν τραπέζι και να τους αφήσουν να φύγουν.

Να η δύναμη των αγίων, η οποία ενεργοποιεί τη θαυμαστή δύναμη του Θεού, όποτε χρειάζεται, και ανατρέπει όλο το σκηνικό και την και την κατ' άνθρωπο προοπτική. Ας μη ξεχνάμε ποτέ το «νέφος των μαρτύρων», που μας περιβάλλει και μας προστατεύει και μας σκέπει, όπως άλλοτε η νεφέλη στην έρημο τους Ισραηλίτες.

Αρχιμ. Μελέτιος Απ. Βαδραχάνης